

ΟΔΗΓΟΣ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗΣ ΤΩΝ ΦΥΤΟΦΑΓΩΝ ΑΚΑΡΕΩΝ ΤΗΣ ΑΧΛΑΔΙΑΣ

	ΧΗΜΙΚΑ ΣΚΕΥΑΣΜΑΤΑ-ΔΡΑΣΤΙΚΗ ΟΥΣΙΑ	ΠΕΡΙΟΔΟΙ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΨΕΚΑΣΜΩΝ					ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
		Μάρτιος	Απρίλιος	Μάιος	Ιούνιος - Αύγουστος	Σεπτ.	
ΕΙΔΗ ΑΚΑΡΕΩΝ							<p>Panonychus ulmi (Κόκκινος τετράνυχος της μηλιάς) Tetranychus urticae (Κίτρινος τετράνυχος)</p> <p>Οι τετράνυχος συνήθως εγκαθίστανται στην κάτω επιφάνεια των φύλλων και με την βοήθεια των σπιδέτων (χηληκεράτων) που διαθέτουν, διατρύπουν την φυλλική επιδερμίδα και απομυζούν τους φυτικούς χυμούς, προκαλώντας κακή λειτουργία στη φωτοσύνθεση και στη διαπνοή του φυτού. Τα προσβεβλημένα φύλλα, παρουσιάζουν πυκνές χλωρωτικές κηλίδες και πρόωρη γήρανση. Στις περιπτώσεις των μεγάλων προσβολών (κυρίως την περίοδο του θέρους), αυτά αποκτούν υπόφαια στυλπνή όψη και συστρέφονται (καρουλιάζουν). Η αντιμετώπιση του κόκκινου τετράνυχου της μηλιάς, ξεκινάει από τις αρχές της άνοιξης και συνεχίζεται μέχρι αρχές Αυγούστου και του κίτρινου τετράνυχου από τα μέσα Μαΐου- αρχές Ιουνίου μέχρι τέλη Αυγούστου, ανάλογα με το μέγεθος της προσβολής.</p> <p>Eipitrimerus pyri</p> <p>Το είδος αυτό ανήκει στις ελεύθερες μορφές των Eriophyidae. Μεγάλη ευαισθησία στις προσβολές του <i>E. pyri</i> παρουσιάζουν οι ποικιλίες "Κοντούλα" και "Κρυστάλλι". Προσβάλλει κυρίως την νέα βλάστηση (φύλλα και βλαστούς) και τους νεαρούς καρπούς. Τα συμπτώματα της προσβολής εκδηλώνονται με υπόφαια αλώνια, τα οποία μπορούν να καλύψουν σχεδόν ολόκληρη την επιφάνεια του φυλλικού ελάσματος όπως και τους καρπούς. Τα προσβεβλημένα φύλλα αποκτούν υπόφαιο χρώμα και ελαφρώς συστρέφονται ενώ οι καρποί ιδιαίτερα όταν προσβληθούν σε νεαρά ηλικία καφετιάζουν, δεν αναπτύσσονται κανονικά και υποβαθμίζονται ποιοτικά. Η αντιμετώπιση γίνεται νωρίς την άνοιξη και μέχρι αρχές του θέρους.</p> <p>Phytoptus pyri</p> <p>Το είδος αυτό ζει και πολλαπλασιάζεται μέσα στις χαρακτηριστικές φλυκταινώδεις κηλίδες που σχηματίζει την άνοιξη στα νεαρά φύλλα της νέας βλάστησης καταστρέφοντας το μεσόφυλλο. Αρχικά οι φλύκταινες φέρουν χρώμα ανοικτό πράσινο, αργότερα με την είσοδο του αέρα καφετιάζουν και μαυρίζουν. Στους καρπούς η προσβολή εκδηλώνεται με καστανόμαυρες κηλίδες. Στις περιπτώσεις μεγάλων προσβολών οι κηλίδες σχηματίζουν μεγάλες αποικίες που μπορούν να καλύψουν ολόκληρη την επιφάνεια του φύλλου ή του καρπού υποβαθμίζοντάς τον ποιοτικά. Η αντιμετώπιση αρχίζει νωρίς την άνοιξη μέχρι αρχές Ιουνίου με την εμφάνιση των πρώτων συμπτωμάτων στα φύλλα.</p> <p>Χημική Καταπολέμηση</p> <p>Για την επιτυχία της χημικής καταπολέμησης σημασία έχει: η έγκαιρη διάγνωση της προσβολής και η άμεση επέμβαση με ένα από τα εγκεκριμένα ακαρεοκτόνα πριν τα ακάρεα αναπτυχθούν σε μεγάλους πληθυσμούς. Η συχνή εναλλαγή της δραστικής ουσίας περιορίζει την ανάπτυξη της ανθεκτικότητας. Ο ρυθμός των επεμβάσεων ποικίλλει ανάλογα με το ακαρεοκτόνο. Οι οδηγίες των παρασκευαστών οίκων θα πρέπει να ακολουθούνται πιστά προς αποφυγή φυτοτοξικών και άλλων φαινομένων στα φυτά και στον άνθρωπο. Τα διασυστηματικά σκευάσματα που έχουν ακαρεοκτόνο δράση δεν θα πρέπει να εφαρμόζονται την περίοδο που τα φύλλα είναι προχωρημένης ηλικίας διότι δεν απορροφούνται σε ικανοποιητικό βαθμό.</p>
Tetranychus urticae Panonychus ulmi	clofentezine (+ακμαιοκτόνο), fenbutatin-oxide, fenazaquin, etoxazole (+ακμαιοκτόνο), hexythiazox (+θερινό λάδι ή ακμαιοκτόνο), tebufenpyrad, spiroadiclofen, acequinocyl ¹ , fatty acid potassium salt ²						
Eipitrimerus pyri Phytoptus pyri	fenbutatin- oxide						

¹ μία εφαρμογή ανά καλλιεργητική περίοδο
² μπορεί να χρησιμοποιηθεί μέχρι και πριν τη συγκομιδή

 Συνιστώμενες επεμβάσεις όταν κρίνονται αναγκαίες

 Πιθανές επεμβάσεις